

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

11. ÚNORA 2018

Z obsahu:

Apoštolská cesta do Chile a Peru

Z promluvy Svatého otce
Františka při generální
audienci 24. ledna 2018,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

O svátostech (2)

- strana 4 -

Pražská arcidiecéze má nového pomocného biskupa

- strana 5 -

Neposkvrněné Srdce mé Matky zvítězí

- strana 6 -

Bůh se smiluje také nad naší dobou Mons. Andreas Laun, světící biskup salzburský

- strana 7 -

Sv. Alexius a druhové - sedm zakladatelů řádu servitů

Libor Rösner

- strana 8 -

Naděje nám pomáhá jít dále Christa Mevesová

- strana 10 -

Ani oko nevidělo... (14)

F. J. Boudreaux SJ

- strana 12 -

*„Jděte, učte všechny národy a křtěte je ve jménu
Otce i Syna i Ducha Svatého.“ (Mt 28,19)*

Neposkvrněné Srdce mé Matky zvítězí

Ve slovech určených polské mystičce Alici Lenczewské (1934–2012) prosí Pán Ježíš, abychom plnili výzvy jeho Matky týkající se obrácení, pokání a modlitby.

† Satan je bezmocný vůči těm, kteří mu nedají souhlas, kteří odmítají všechno, na čem spočinul stín zla a neshody s evangeliem. V těch temnotách, které se souhlasem lidí stále více zatemňují svět, je jediným světlem hrdinská víra i věrnost mému učení a svěření se do péče mé Matky, která zaslápně hlavu hada. (*Slovo poučení*, 308)

† Neposkvrněné Srdce mé Matky zvítězí. Ona je Matkou Církve, která je povždy svatá, nezávislá na hříších a na zradě mnoha dětí Církve.

Svatostí Církve jsem Já, moji apoštolové, moji oddaní služebníci, kteří jsou v oběti mučednictví základy a zdí, i klenbou mé svatyně. V ní jsem živý a pravdivý a v ní pomocí svých služebníků živím své děti, navracím život a přivádím do domu Otcova.

Trpí moje Církev, jako já jsem trpěl, je zraněná a krvácí, jak jsem Já byl zraněný a jak jsem cestu na Kalvárii značil svou Krví. A je poplivaná a zneuctěná, jako poplivané a ztýrané bylo moje Tělo. A potáčí se a padá, jako Já pod břemenem kříže, protože také nese kříž mých dětí, po léta i po věky.

A pozvedá se a kráčí ke zmrtných-vstání přes Golgotu a ukřižování jako mnozí svatí. Avšak brány pekelné ji nepřemohou, neboť moudrost i moc Ducha Svatého vede srdcem i myslí mého náměstka na zemi a jeho věrné spolupracovníky. A přichází úsvit a jaro Svaté Církve, ačkoliv existuje anti-církev a její zakladatel Antikrist. I když jsou Luciferovi proroci i kněží a disciplinovaná zednářská armáda a mnoho středisek i organizací v jejích službách. A třebaže existuje světový „sanhedrin“ řídicí satanovu církev na zemi. Ačkoliv si podřídili státy i bohatství a vypadá to, že všechno otrávil a vedou svět k jeho zkáze.

Antikrist není Bohem, nemůže nic stvořit, a touží jenom ničit to, co stvořil

Bůh. A ve snaze „napodobovat“ Boha mrzačí, zraňuje, znetvořuje, otravuje jedem strachu, bolesti i smrti. Anti-církev je opakem Církve pravdivé ve svých strukturách, cíli a působení. Na místě života je smrt, na místě pravdy je lež, na místě lásky – nenávist, na místě odpuštění – pomsta, na místě svobody – zotročení, na místě pokory – pýcha, na místě milosrdenství – krutost. A tak je možné vyjmenovat všechna duchovní dobra obsažená v evangeliu a rozeznat jejich protiklady, které jsou základem učení a působení těch, kteří bojují s mou Církví, s mými milovanými, trpícími dětmi.

Cesta ke spáse vede přes očistění od satanského jedu prvotního hříchu světa a každého dítěte této země. Bude dáno očistění, které na světlo Boží pravdy vyjeví lži synů temnoty a každý člověk podle vlastní vůle, tváří v tvář té pravdě, bude muset vybrat království mého Otce, nebo odevzdání se na věčnost otci lži. A svět bude zbavený pavoučí sítě Velké Neřestnice – církve Antikrista a těch z mých dětí, kteří mu sloužili.

Maria je Ta, jejímž prostřednictvím přichází obrození mé Církve, aby zazařila plným jasem Boží svatosti. Dnešní doba vyžaduje od dětí pravdu, hrdinskou víru, naději a lásku. Je třeba rozeznávat znamení času ve světlo modlitby a slova Božího a plnit výzvy mé Matky a výzvy mého milovaného služebníka Jana Pavla II. a modlit se a činit pokání na úmysl zachránit mé ztracené děti. (*Slovo poučení*, 432)

† Já, tak jako moje Matka zjevující se ve Fatimě i v Medžugorje, všechny vyzývám k obrácení, k modlitbě a pokání, aby se zachránilo co nejvíc lidských bytostí a co nejvíc oblastí na zemi od úplného zničení satanem, který do lidských srdcí seje nesoulad, nenávist a agresi.

Čiňte pokání a modlete se za ty, kteří nenávistí podlehli, i za jejich oběti. A dou-

fejte Bohu ve Svaté Trojici Jedinému, aby ve vašich srdcích, ve slovech, která říkáte, a ve vašich činech byl pokoj a byla láska. Pouze tímto způsobem se postavíte té ničící vlně vzájemné nenávisti a sváru, která se přelévá světem a čím dál více ho zaplavuje. To je nové satanovo dílo po vlně totalitarismu fašistického a komunistického. Teď [mu] jde o to, aby bojovali všichni se všemi s využitím rozdílných etnických, národnostních, náboženských či jakýchkoli jiných.

Střežte se povědět slova, která zasévají nepokoj a stavějí lidi proti sobě. Je doba zmatku ve světě i v lidských srdcích, poněvadž poselství, která byla světu dána, aby se obrátil na Boží cesty, aby se společně modlil a činil pokání, byla znevážena světem i těmi, kteří vládnou zemím a vyhledávají různé ideologie, čímž mají vliv na celé lidské společenství.

Poselství vyzývající k obrácení přijali jednotlivci – jednotliví lidé – a ti jsou šířiteli míru. Ti jsou naději na záchranu mnohých z toho chaosu, který začal narůstat a který roste navzdory předstíraným ideám či snaze o sjednocení a mír.

Nic nebude sjednoceno a nebude pokoj bez obrácení – bez Boha. Naopak: nepokoj a rozpad budou narůstat a bude se šířit to, co se děje v Jugoslávii⁽¹⁾, která znevážila výzvy mé Matky, která se tam zjevovala.

Ať to, co se tam děje, je výstrahou pro svět, kterému hrozí totéž a ještě víc, pokud výzvy k obrácení budou bez odezvy. Ať je to výstrahou a napomenutím pro každého, kdo touží stavět svůj dům a svůj život bez důvěry v Boha, bez modlitby a náklonnosti k druhým lidem. Ať je také výzvou k pokání, k modlitbě a skutkům milosrdenství pro ty, kteří zůstávají se mnou a touží nést poselství lásky a míru. Amen. (*Slovo poučení*, 254)

Z Mithujcie się! 4/2017 přeložila -vv-

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o občanskou válku v letech 1991–2001. [pozn. red.]

Bůh se smiluje také nad naší dobou

Zpočátku téměř nepozorovaně, potom ale s přibývajícím důsledností se Evropa odcizila svým křesťanským základům a vydala se na cestu lidmi vytvořeného blahobytu – pryč od Boha. Neukazují snad krize našich dnů zřetelně na to, že obrácení je nutnou a jedinou nadějí?

Milý čtenáři, všichni jsme už jako děti měli rádi příběhy. A dodnes posloucháme raději napínavé historicky než únavné, abstraktní přednášky. Také v prostých pohádkách se většinou skrývá hlubší smysl. Tak se dnes odvažuji vyprávět vám jeden příběh ze Starého zákona – starý příběh pro nový věk. Ve 2. knize královské v kapitole 22 a 23 (1–30) se vypráví:

Velekněz Chilkijáš našel jednu zapomenutou a také jemu už neznámou knihu o zákonu Božím. Rozechvělý dal tu knihu Šáfanovi, státnímu písaři, a ten z ní předčítal králi. Král byl otřesen. Dal náboženským autoritám příkaz: „Běžte a zeptejte se Pána za mne, za národ a za celé Judsko na tu knihu, která byla nalezena.“ Král to zdůvodnil: „Hněv Pána se musí rozhořet proti nám, protože naši otcové neposlušali slova této knihy a nekonali to, co je v ní napsáno.“

Šel k prorokyni Chuldě a ta řekla: „To praví Hospodin: Uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele podle slov té knihy, kterou četl judský král. Protože mě opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svými rukama udělali, roznitilo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne.“

Králi samému Chulda vzkázala: „Slovy, která jsi slyšel, tvé srdce zjihlo. Pokořil ses před Hospodinem, když jsi uslyšel, co jsem mluvil proti tomu místu a proti jeho obyvatelům... Proto jsem tě vyslyšel.“

Potom nechal král předčítat text této knihy. On sám uzavřel přede vším lidem smlouvu s Bohem: „Bude následovat Hospodina a zachovávat jeho příkazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova této smlouvy, jak jsou napsána v této knize. Všechny lid se za smlouvu postaví.“

Pak se stalo, že král nechal všechny kněze modloslužebníky sesadit, a některé dokonce usmrtit, jejich kultovní místa zničit, všechny modly, Baala a jejich předměty posbírat a spálit. Pak ale poručil král všemu lidu: „Slavte slavnost Paschy k po-

ctě Hospodina, vašeho Boha, jak je předepsáno v této knize smlouvy.“

Tento příběh pochází z jiné doby, z jiné kultury a jiné společnosti. Ano, určitě, je však otázka, jestli se tento příběh nedá velmi lehce srovnávat s námi ve 21. století, ba přímo si to žádá, protože starý příběh vyvolává pro nás nové otázky:

*Výzva k obrácení při bloudění jako u GPS v autě:
„Jestli je to možné, obraťte se!“*

Mohla by být také dnes nějaká kniha, která by zpochybnila náš způsob života? Kdo by mohl být dnešním Chilkijášem, který by ji objevil a skrze dnešní vládcu uvedl ve známost? Když si někdo myslí, že poznává hrozící znamení doby – není v tom naděje? Co by se muselo stát, kdo by musel něco udělat, aby se naděje stala skutečností?

Dějiny jsou vlastně tak jasné, že odpovědi na otázky přicházejí jakoby samy od sebe:

Dnešním Chilkijášem může být v první řadě katolická církev a všichni ti, kteří s ní sdílejí víru v příkázání Boží a jejichž obsahu také rozumí, protože je poznali s Benediktem XVI. jako „humánní ekologii“, jako zákon „spravedlivého postoje člověka k sobě samému“. Z toho se odvodí nový, změněný duch doby, jiná politická korektnost, která odmítne jedovatou směs ideologií, jež dnes vládne.

Nositeli naděje takového biblického myšlení, tohoto „nového“ myšlení, by měli být teologové a filosofové „zdravého rozumu“. Roli kajícího krále by měli převzít ti politikové a také biskupové, kteří pochopili, že nejenom řečnění, ale také

mlčení může být hříšné, když držitel strážného úřadu vidí přicházet nepřítele, ale nevaruje, aby se nedostal na pranýř médií.

Ti cizí bůžkové, kteří by měli být společně odmítnuti, jsou panující lobby, která proměňuje lidský život v divočinu, zavádějí absurdity, jako je homosexuální „manželství“, a chtějí pomocí genderu ve svém opojení moci vytvořit nového, člověkem samým vytvořeného člověka, s jiným „stavebním plánem“, než je ten, který zní: „Bůh stvořil člověka jako muže a ženu!“

Tak naléhavě nutné nové zhodnocení našeho života by mohlo a mělo být vedeno varujícími prorockými slovy, jako je třeba: „Budou pykat, protože vlastní sílu povýšili na svého boha.“ (srov. Hab 1,11)

Při této „síle“, z níž udělali modlu, bychom mohli připomenout nemorální biotechniky dneška, nebo také hořkou ironii proroka Jeremiáše: „Jsou to děti, jež neuvažují, nerozlišují; jsou moudré na to, aby konaly zlo, dobro však konat nedovedou.“ (Jer 4,22)

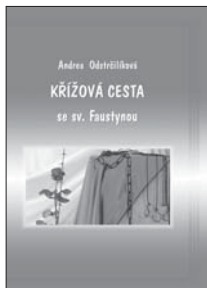
Ovšem, takové obrácení se dá těžko představit. Vytvářet strach není dobrým prostředkem pro svět a jeho ozdravení. Je to pravda, ale strkat hlavu do písku, když nebezpečí už cítíme na vlastním těle, není také dobré. Neděláme to ani v jiných otázkách, nýbrž pozorujeme, ptáme se proč a hledáme naději na udržení míru, svého životního prostředí a svého zdraví.

Když se „necháme obměkčit“ jako onen král v příběhu, máme jistou naději: Bůh se smiluje také nad naší dobou, jako to dělal vždy znovu, a rád to znovu udělá! To není prázdné přání a „lepší domněnka“ jako předpověď počasí na příští týden, nýbrž jistá naděje. To potvrzují také poselství z Fatimy.

„Jestli je to možné, obraťte se,“ říká někdy naše GPS v autě. Bible to řekla daleko dříve a častěji a předložila také možnost, jak to udělat. Udělala to názorně a doslova, aby nám tím pomohla dosáhnout cíle našeho doufání. Nebylo by rozumné zkusit to?

Z VISION 2000 - 6/2017 přeložil -mp

NOVINKA MCM s. r. o.

KRÍŽOVÁ CESTA SE SV. FAUSTYNOU
Andrea Odstrčilíková

Kříž je nedílnou součástí našeho života. Odmítáme-li ho, přijde jiný – často těžší, než byl ten první. Svatá sestra Faustyna si toho byla vědoma, proto pokorně přijímala všechny bolesti, nemoci i utrpení, které život přinášel. Věděla, že s každým křížem Bůh dává také sílu ho nést, že každý kříž je velkou milostí – darem, který má moc proměnit nitro člověka. Text této křížové cesty je volným pokračováním knihy *Boží milosrdenství – Rozjímání se sv. Faustynou*. Společně se sestrou Faustynou se můžeme ponořit do bolesti a utrpení, které prožívala sjednocena s Kristem, zcela odevzdaná do vůle Boží. Citace pocházejí z *Deníčku sv. Faustyny*, fotografie z archivu Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Vyšlo s církevním schválením.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 143x202 mm, 30 stran, 49 Kč

NEJEN PRO DOBU POSTNÍ

KRÍŽOVÁ CESTA PRO VDOVY

Mgr. Alenka Panáková • Ilustrace Mgr. Lucie Mrtvá

Lidská samota je pro každého člověka těžkým stavem. V dnešním složitém světě ji prožívá mnoho lidí kolem nás, mezi nimi velký zástup vdov a vdovců. Mezi těmi, kteří nás učí důstojně obstát v tomto nelehkém období, stále stojí na

prvním místě sám Boží Syn. Zvláštním způsobem promlouvají k osamocенému lidskému srdci zastavení křížové cesty. A tato křížová cesta je určena právě vdovám a vdovcům, ke každému zastavení je připojena ilustrace. Spojení s trpícím Kristem může ovdivělým pomoci najít nové duchovní bohatství v jejich osamocенém životě.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x190 mm, křídový papír,
42 stran, 49 Kč

HISTORICKÉ SVĚDECTVÍ

ÚTĚK ZE SIBÍŘE

Rufin Piotrowski • Z francouzštiny přeložil Otto Albert Tichý
Ediční poznámka Mgr. Jan Studeník

Autorem a hlavním hrdinou knihy je Polák šlechtického původu Rufin Piotrowski. Jako politický aktivista a účastník polského povstání v roce 1831 proti Ruské říši byl nucen emigrovat do Francie. Tu ale nakonec po více jak 10 letech opustil a vydal se pěšky do Ruska. Na Vánoce roku 1843 byl na ruských hranicích zatčen a odsouzen na doživotí na nucené práce na Sibiři. Po třech letech nelidské práce v okovech se rozhodl pro pečlivě připravený útěk a na podzim roku 1846 vstoupil do Paříže...

Ergo Brauner, s. r. o.
Druhé vydání, v Ergo Brauner, s. r. o. první
Brož., 130x210 mm, 112 stran, 125 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o. Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.